

*Blagor ji,
ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji
je povedal Gospod!
Lk 1,45*

Vsebina

- Uvod
- **Osrednja tema: LECTIO DIVINA - 2. DEL**
- *Utrinek: HVALA IN DA*
- **Medsebojni odnosi:** Sreča enega - kaj lahko naredim zase in za otroke?
- **Tema zadnjega srečanja:** Mediacija odnosov
- **Skupina SRCE v javnosti**
- **Ustanovitev skupine SRCE DOLENJSKA**
- **Odmevi: Potepanje po E7, Kostanjev piknik**
- Koledar prireditev v septembru in oktobru
 - Duhovne vaje za razvezane (odmevi, vabilo)
- **Za vas smo prebrali:** Ogenj v trebuhu
- Oglasi, obvestila

Uvod

Letošnje cerkveno leto je posvečeno družinam. Tudi tistim v posebnih okoliščinah: brez otrok, družinam z otroki s posebnimi potrebami ali vzgojnimi težavami in seveda enostarševskim družinam. Že na začetku smo dobili veliko priložnosti, da spregovorimo o naših potrebah in željah ter predstavimo naše dosedanje delo. Tisti, ki smo bili v zadnjem času večkrat vabljeni na medijske oddaje ali različne seminarje, smo opazili, da nam je čas nekoliko bolj naklonjen. Enostarševska družina ni več tabu pri pogovorih o družinah. V zavest ljudi prodira spoznanje, da smo si sliko idealne družine pravzaprav postavili sami, da pomoč enostarševskim družinam ne bo razvrednotila svetosti družine in zakona, da smo pravzaprav vsi ranljivi. Morda se sami obremenjujemo z ideali mnogo bolj, kakor bi bilo potrebno, hrepenimo po nečem drugem in izgublamo dragocene trenutke, ki so nam dani. V svoji preobčutljivosti iščemo, kar nas prizadene, in ne tega, kar nas osrečuje. Adventni čas je pravšnji za pogled v zadnje leto in za usmerjenost k soljudem. Praznovanje bo mnogo lepše, če bomo znali z vero prepoznavati, se veseliti vsega dobrega, podarjati osrečujoča občutja in z zaupanjem sprejemati vse tisto, kar nas je bremenilo. Radostnega pogleda na svet in zaupanja v Božjo dobroto želim vsem v prazničnih dneh in tudi v prihodnjem letu.

Helena Reščič

NAJ PRINAŠAM KRISTUSA

*Marija,
ki si prinesla k Elizabeti
Jezusa, pridi danes
tudi v mojo dušo,
kakor si s svojo navzočnostjo
blagoslovila hišo svoje sorodnice.*

*Pozdravi mojo dušo
s pozdravom svojih ust!
Saj je ta pozdrav za nas
življenje in svetost,
veselje in radost v Svetem Duhu.*

*Daj, da bomo tudi mi
prinašali drugim Kristusa,
da se bo, kamor bomo prišli,
spremenila smrt v življenje,
skrb v veselje,
kletev v blagoslov.
Daj, da bo po nas
in po naši besedi pritegovala
in sijala
Jezusova milost.*

Dominik Thalhammer

2. razmišljanje

Dragi bralci in bralke glasila SRCE. Leto Svetega pisma se izteka. Imeli smo znanstveni simpozij in svetopisemsko razstavo pri Sv. Jožefu. Letos bi vas rad opozoril na dragocenost in vrednost Božje besede. Prvo dejstvo, ki je pri tem pomembno, je, da judovsko-krščanska vera ni ideologija, ki se posreduje v zbirki teoretično-praktičnih naukov, niti razsvetljenje, ki ga dosežemo z duhovnimi tehnikami, niti skrivnost, v katero prodremo s formulami ali posebnimi obredi.

Naša krščanska vera je zgodovinsko razodetje Boga, ki se je hotel pokazati v dogajanjih nekega naroda in v Jezusovem življenju. Gre za Boga, ki je *manikos eros*, nora ljubezen do človeka (Cabasilas), in se poveže z njim, da bi ga iztrgal iz obsedenosti s preteklostjo, ter ga iz Odiseja, ki mu vlada hrepenenje po vrnitvi v »varno« preteklost, spremenil v Abrahama, ki prevzet od strasti do prihodnosti neustrašno potuje proti svoji skriti identiteti.

V evangelijih je zajeta izkušnja novih in osvobajajočih odnosov s seboj, z drugimi in z Drugim. Ta izkušnja je izražena v obliki dogodkov, ki si jih je treba zapomniti in o njih pripovedovati drugim, da bi tudi drugi poslušali, doživeli, si zapomnili in pripovedovali naprej. Za naše odnose gre in za srčno moč. V to želi poseči Božji zdravnik. Ozdravljenemu obsedencu iz Gerase, ki ga pošlje kot svojega apostola, Jezus reče: »Pojdi domov k svojim ljudem in jim naznani, kako velike reči ti je storil Gospod.« (Mr 5,19) Pokaže, kdo je Bog zame in kdo smo zanj jaz in moji bližnji.

Vse Sveto pismo je ena sama velika pripovedna kateheza, ki poroča, kaj je Bog storil in kaj je postal »zame« in zate. Je zgodba, ki kakor vsaka druga živi prav v spominu in se prenaša s pripovedjo. Verujoči je tisti, ki jo posluša in sprejme, da jo bo doživel v prvi osebi. Zato te povabim, da doma prebirate Sveto pismo, ob večerih pa oče ali mama lahko eno od zgodb povesta otrokom, ki še ne znajo brati. Tudi nekaj knjig obstaja, ki vsebujejo zgodbe iz Svetega pisma. Obogatimo svoje odnose in zadihajmo iz lepote, ki nam jo razkriva o nas, Bogu in vsem, kar je. Zapomnimo in pripovedujemo si to, kar je Jezus povedal, da smo in da je Bog.

3. razmišljanje

Sveto pismo je kakor notni zapis, katerega glasba obstaja le, ko jo izvajamo. Kdor poskuša Sveto pismo brati, razlagati in aktualizirati, doživlja, da Sveto pismo bere njega, ga razlaga in aktualizira. »Božja beseda je namreč živa in dejavna, ostrejša kakor vsak dvorezen meč in zareže do ločitve duše in duha, sklepov in mozga ter presoja vzgibe in misli srca.« (Heb 4,12)

Evangelij pripoveduje, kaj Jezus govori ali dela za človeka. Ta človek sva midva, ki evangelij bereva. Oba sva poklicana, da v prvi osebi doživiva, kar pripoveduje odlomek: Beseda uresničuje to, kar pravi za vsakega, ki jo z vero sprejme. (Prim. 1 Tes 2,13: »Prav zaradi tega se tudi mi neprenehoma zahvaljujemo Bogu, da ste besedo, ki ste jo slišali in prejeli od nas, sprejeli ne kot človeško besedo, ampak kar resnično je, kot Božjo besedo, ki tudi deluje v vas, kateri verujete.«)

Na svetopisemski odlomek smo lahko pozorni na treh ravneh.

Lahko smo pozorni na besedilo, kakšno točno je in kakšna je zgodba, njena zgradba in slog. To je predhodni korak. Kdor se tu ustavi, je kakor tisti, ki hoče jesti samo besedo »kruh« in ne pravega kruha. Človeka ne nasiti.

Lahko smo pozorni tudi na to, kar pravi besedilo: kakšno je sporočilo, kako ga razumeti in živeti v današnjem času. To je druga stopnja, ki je tudi nujna, a ne zadošča. Kdor se tu ustavi, je kakor sin, ki je kruh, ne da bi vedel, da mu ga dajejo starši. Tudi to ga ne nasiti.

Lahko pa smo pozorni na Gospoda, ki te besede izgovarja. Celotno Sveto pismo je pismo, ki ga je Oče poslal vsakemu od svojih sinov in hčera. Za vsako besedo je On, ki govori in se s tem daje. Kdor pride do te tretje ravni, je našel to, česar je v resnici lačen.

4. razmišljanje

Nova zaveza Svetega pisma se začneja z Matejevim evangelijem. Ta je v svoji sedanji obliki - izročilo govori o hebrejskem Mateju, ki nam je neznan - verjetno nastal v palestinskem ali sirskega okolju (Sirska Antiohija?) okrog leta 80. Napisal ga je helenistični jud v dobri grščini. Pokaže, kako je Jezus, Božji sin, ki je umrl in vstal, dopolnitev obljube, ki jo je Bog dal Izraelu. Od vsega začetka evangelij pripisujejo Mateju, ki ga je Jezus poklical, ko je sedel pri mitnici in pobiral davke (Mt 9,9; 10,3; Lk 5,27; v Mr 2,14 je imenovan Levi).

Če izvzamemo prvi dve poglavji, Matej večinoma uporablja isto gradivo kakor Marko in Luka. Opisuje Jezusove besede in dejanja od trenutka njegovega krsta do njegove velike noči. Posebnost pa je v tem, da je gradivo glede na različne argumente uredil v pet velikih govorov, tem pa sledi pet pripovednih delov, ki te govore osvetljujejo.

Prvi govor na gori (5.-7. poglavje) vsebuje Besedo Sina bratom; drugi govor o poslanstvu (10. poglavje) prinese to besedo vsem ljudem, začnši z Izraelom; tretji govor v prilikah (13. poglavje) pokaže, kako Beseda deluje v svetu; četrti govor o skupnosti (18. poglavje) ponazori, kako se Beseda uresničuje v vsakdanjem skupnem bivanju; peti ali eshatološki govor (24.-25. poglavje) končno predstavi merilo vrednotenja človeka in zgodovine; 26.-28. poglavje pripoveduje o Gospodovi smrti in vstajenju kot uresničitvi in dopolnitvi vseh petih govorov.

Matejev evangelij je evangelij skupnosti. Osredotočen je na Sinovo besedo, ki iz nas dela in v nas prebujata Očetove sinove in hčere ter brate in sestre med seboj. Bratstvo in sestrstvo je uresničitev dejstva, da smo sinovi in hčere Boga. Le v odnosu do drugega človeka lahko živimo svoj odnos do Boga. Zato je bil v Cerkvi ta evangelij najbolj bran. Danes, v času, ko je živeti in biti skupaj postalo težavno, je evangelij še posebno živ. Pozorni bodimo na to, kar nam primanjkuje. Ob večerih lahko prebiramo posamezne govore in uporabljamo metodo *lectio divina*, ki sem jo razložil v prvem razmišljanju.

Utrinek: **HVALA IN DA**
Zgodba iz knjižice Anthonyja de Mella: Ptčja pesem

Kaj pomeni *ljubiti* Boga? Ne ljubimo Ga tako, kakor ljubimo osebe, ki jih lahko vidimo in se jih dotaknemo. Kajti Bog ni *oseba* v našem pomenu besede. Je Neznani. Je popolnoma Drugi. Je nad izrazi, kakršni so *ona*, *oseba* in *stvar*.

Kadar pravimo, da občinstvo napolni dvorano in da pevčev glas napolni dvorano, uporabljamo isto besedo za dve popolnoma različni dejstvi. Kadar pravimo, da ljubimo Boga z vsem srcem in da ljubimo prijatelja z vsem srcem, tudi uporabljamo iste besede za izražanje dveh popolnoma različnih stvari. Kajti pevčev glas ne *napolni* dvorane zares. In ne moremo zares *ljubiti* Boga v vsakdanjem pomenu besede.

Ljubiti Boga z vsem srcem pomeni, iskreno reči Da življenju in vsemu, kar prinaša s seboj; brez pridržkov sprejeti vse, kar je Bog namenil posameznikovemu življenju; čutiti tako kakor Jezus, ko je rekel: »Ne moja, ampak tvoja volja se zgodi.«

Ljubiti Boga z vsem srcem pomeni, sprejeti za svoje besede, ki jih je izrekel Dag Hammarskjöld:

Za vse, kar je bilo: hvala.

Vsemu, kar bo prišlo: da.

To je nekaj, kar lahko damo samo Bogu. V tem nima tekmecev. Razumeti, da je v tem ljubezen do Boga, pomeni takoj sprevideti, da ta ljubezen ne hodi na pot naši iskreni, nežni, strastni ljubezni do prijateljev.

Pevčev glas napolni dvorano. Nesporno je v njej, ne glede na to, kako nabita je z ljudmi. Navzočnost teh ljudi ga prav nič ne ogroža. Ogrozil bi ga lahko edino kak drug glas, ki bi ga poskušal preglasiti.

Bog neizpodbitno vlada v tvojem srcu, ne glede na to, koliko ljudi si vanj že sprejel. Navzočnost teh ljudi prav nič ne ogroža Njegove ljubezni. Ogrozil bi jo lahko le njihov poskus, da oslabijo tvoj iskreni Da, ki ga izrekaš vsem Božjim načrtom za svoje življenje.

VSE IMA SVOJ ČAS.
JE ČAS PRAZNOVANJA
IN POČITNIC ...

Pred nami je mesec, ki prinaša Rojstvo in Luč. Prvi prazniki, ki jih preživljate brez partnerja, so najbolj boleči in polni spominov, obžalovanja in izgubljenih iluzij. Tudi za otroke, seveda. Odločiti se morate, ali boste svoje delovanje usmerili na obujanje spominov na čase, ko ste še bili skupaj, in negovali bolečino ali boste sprejeli izziv ter zase in za otroke ta mesec tokrat naredili mesec veselja - na drugačen način.

Odločite se, da se boste v tem mesecu posvetili tudi sebi in se obdarovali. Večkrat. Dogovorite se s sosedo, prijateljico ali sorodniki, da enkrat na teden za kakšno uro popazijo na otroke, in si vzemite čas zase. Pojdite na sprehod, k prijateljici, v kino ali gledališče. Na kavo. Enkrat na teden. Sami. Opazujte svet okoli sebe, naravo, ki se umirja in pripravlja na počitek. Pogovorite se s prijateljico. Pozorno jo poslušajte. Podelite z njo tudi nekaj svojih razmišljanj. Pojdite v knjižnico in prelistajte vse tiste drage revije, ki bi jih radi brali, pa zanje nimate nikoli časa - še manj denarja! Uživajte v filmu ali gledališki predstavi. Ne mislite na to, da sedite v gledališču sami - če boste pozorni, boste opazili, da je še nekaj samih okoli vas. Osredotočite se na tisto, kar se dogaja na platnu. Izberite si komedijo ali kakšen veder film! Ostanite doma sami v tišini ali pa si zavrtite glasbo, ki je že dolgo niste v miru poslušali. Preberite knjigo. Osvobodite se občutka, da se morate vsemu odpovedati in si ne morete (ne smete!) nič privoščiti, da ne bi prikrajšali otrok. Kot samohranilka (samohranilec) ste prevzeli nase naloge za dva, zato imate toliko bolj pravico nagraditi se.

Bodite hvaležni, da si čas lahko organizirate po svoje! Izpolnite se z občutkom moči in ponosa, ker ste se odločili razmišljati in ravnati drugače ter zagospodariti nad svojimi mislimi. Opustite vse, kar vas spravlja v žalost ali slabo voljo. Bodite pravi gospodar svojih misli. In dejanj. In kaj se je zgodilo? Ali ste opazili tudi, da je vse to - zastonj? In odvisno je samo od vas.

Naredite ta mesec prazničen tudi otrokom. Najprej tako, da vas bodo videli vedro. Ko zjutraj vstanete in se pogledate v ogledalo, se lahko spačite ali pa nasmehnete sebi in si zaželite lep dan. Otroci bodo opazili spremembo - četudi ne bodo nič rekli. Tudi njim boste polepšali dan, če bodo ob zajtrku gledali mamin nasmejani obraz!

Dogovorite se, da boste ta mesec vsak teden nekaj skupaj naredili ali skupaj kam šli: v živalski vrt, v knjižnico (po videe, ki jih bodo izbrali otroci, a jih boste skupaj z njimi pogledali!), v katerega od muzejev (enkrat na mesec so obiski brezplačni!). V tem mesecu bo veliko prireditev za otroke, ki bodo zastonj. Pozanimajte se o tem!

Ponudite jim, da povabijo svoje prijateljčke za eno popoldne ali za konec tedna na obisk, ali jim omogočite, da oni obišejo kakšnega prijatelja ali prijateljico. Dovolite jim, da ostanejo čez noč, če si to želijo in če s tem soglašajo starši drugega otroka. Spodbudite jih, da povabijo svoje prijatelje in da jih vse skupaj peljete na kakšno prireditev. Dogovorite se o tem s starši otrok. Hvaležni vam bodo in - drugič bodo povabljeni vaši otroci. Naučiti se moramo obojega: prositi in dajati, ne da bi bili zaprošeni.

Skupaj z otroki lahko začnete izdelovati božične čestitke in darilca, načrtujete lahko, kaj boste spekli za praznike. Začnite že teden pred praznovanjem skupaj z otroki peči piškote. Ne morete si misliti, koliko veselja jim bo to prineslo! Še posebno, če se boste vzdržali tarnanja nad kaosom, ki bo po peki ostal v kuhinji.

Pokličite roditelja, ki ne živi z otroki, in se dogovorite, kdaj se bo srečal/-a z njimi. Čim natančneje opredelite čas in se držite dogovorjenega. Otroci bodo v velikem pričakovanju. Zavežite se, da boste obljubo izpolnili: imejte v mislih, da imajo radi oba starša in da če živijo pri vas, vi doživite z njimi veliko več nepozabnih trenutkov odraščanja, ki jih nikoli ne bodo mogli podeliti z drugim od staršev. Toda podprite priložnost, da vsaj nekaj časa lepo preživijo skupaj z njim/njo. Pomagajte otrokom in drugemu roditelju pri izpeljavi srečanja. Vaša beseda spodbude mu/ji bo pomagala lepše preživeti čas z otroki in bo olajšala tudi stisko otrok. Poiščite pomoč na Centru za socialno delo, če sama ne zmoreta oblikovati dogovora. Ne kaznujte

otrok zaradi zamer in prizadetosti, ki jih gojite do nekdanjega partnerja. In ne pozabite, da ste ga/jo sami izbrali za očeta/mamo svojih otrok!

Božične in/ali novoletne praznike lahko skupaj z otroki preživite tudi v kakšnem domu duhovnosti. Dom duhovnosti Benedikt v Kančevcih vsako leto prireja praznovanje. Dogovorite se še s kakšno samohranilko. Ena lahko pelje, če ima avto, in prevozne stroške si razdelita. Stroški prebivanja v takšnih domovih so zmerni. Otroci bodo imeli tam družbo in zabavo in tudi vi boste del velike družine. Praznovanje lahko postane nepozabno doživetje, ne le za otroke, tudi za vas!

Stvari niso dobre ali slabe. Mi sami jih naredimo za takšne, ker o njih tako razmišljamo. Zakaj bi nam deževen dan pokvaril načrtovani izlet ali obisk? Tako kakor bi v sončnem dnevu potrebovali sončna očala, v dežju pač potrebujemo škornje in dežnik. In december nas lahko obdari še s snegom ... Otroci utegnejo imeti s tem veselje, še posebno če jim boste dovolili skakati po lužah! In kaj bi se zgodilo, če bi v kakšno stopili tudi vi? Blagoslovljene praznike vam želim, napolnjene z radostjo in novo lučjo spoznanja.

... JE ČAS ODPUŠČANJA
IN OBDAROVANJA.

SKUPINA SRCE V JAVNOSTI

Zbrala: **Helena Reščič**

Letošnje pastoralno leto je namenjeno družini. Dogodki, povezani z družinsko tematiko, se vrstijo drug za drugim, pogosto smo na razne delavnice in v pogovorne oddaje vabljeni tudi člani skupine Srce. Z veseljem smo se zato odzvali vabilu Škofijskega odbora za družino ter sodelovali v delavnicah na **pastoralnem tečaju za duhovnike na Brezjah 12. 9. 2007** (p. Viljem Lovše in Helena Reščič) in na **pastoralnem tečaju za laike v Ljubljani 29. 9. 2007** (Marija Cigoj in Helena Reščič). Na obeh smo spregovorili o izkušnjah, ki smo jih pridobili v skupini za razvezane SRCE. Duhovniki in razvezani se zavedamo pomembnosti pastoralne skrbi za razvezane in predvsem za otroke iz enostarševskih družin.

Pastoralnega tečaja na Brezjah se je udeležilo nekaj več kakor sto duhovnikov in redovnic, 17 pa delavnice o enostarševskih družinah, ki jo je vodil p. Viljem Lovše. Srečanje je potekalo v spoštljivem ozračju. Udeleženci so izrazili skrb in hkrati pomisleke o delu z ločenimi. Med duhovniki je bilo kar nekaj dekanov z odprtim srcem; očitno je, da se zavest o potrebah ločenih in razvezanih (enostarševskih) družin pogloblja. Na ljubljanskem tečaju za laike (večinoma člani župnijskih pastoralnih svetov in laičnih katehetov) je bilo zanimanje za našo delavnico manjše kakor na Brezjah. Srečanje je bilo rahlo napeto, pa vendar spoštljivo. Začutili je bilo dva pola med laiki, ki so prišli kot pastoralni delavci (nekateri žal ne popolnoma na lastno pobudo, ampak zaradi manjše zasedenosti delavnice), in tistimi z osebno izkušnjo razveze.

Če primerjam ljubljansko delavnico z brezjansko, na kateri so bili udeleženci duhovniki, se zdi, da je med slednjimi mnogo več posluha za problematiko enostarševskih družin kakor med laiki. Tako je bila delavnica na Brezjah med najbolj obiskanimi, medtem ko v Ljubljani zanjo ni bilo posebnega zanimanja. Pozdravljam pobudo g. Kvaternika, da bi se posvetili vprašanju, kako povabiti razvezane k dejavnejšemu vključevanju v življenje v župniji in k osebni pogovoru. Tudi sicer je izrazil skrb za to problematiko in veliko pripravljenost za sodelovanje.

Gospodu dr. Vinku Škafarju se iskreno zahvaljujemo, da so samopomočne skupine ločenih omenjene kot možnost za pastoralno delovanje in da je bilo čutilo odprtost do vseh, »ki so Jezusu še zlasti blizu, da se spregovori o tem in se jim jasno pove, da Cerkev prepoznava njihove potrebe«. Dr. Škafar je v nagovoru udeležencem pastoralnih tečajev omenil delovanje naše skupine in ji izrekel pohvalo, predvsem zaradi kakovostne ponudbe in pri nas nastalega gradiva (različne seminarske naloge in prispevki, ki so bili v zadnjih petih letih zbrani in poslani različnim medijem).

Televizija Slovenija pripravlja serijo oddaj o družini. V zadnji oddaji bo tudi vprašanje ločitve. Snemanja, ki je bilo **v sredo, 14. novembra 2007, v DSJ**, so se udeležili predstavniki skupine Srce Marija Cigoj, Nevio Santin, Alenka Tomc, Tomaž Zupanc, Marta Fackovič, Vilma Moderc in p. Viljem Lovše, ki je govoril o namenu srečevanj v skupinah za razporočene in povedal, kdo se vanje vključuje. Drugi so spregovorili o tem, kako ohranjajo otrokom varen dom, kako premagujejo samoto in kaj novega so doživeli od zadnjega srečanja skupine. Dotaknili so se tudi duhovnih vaj, delavnic in izletov, na katerih v neformalnih oblikah druženja izmenjuje izkušnje in krepijo medsebojne vezi. Serija oddaj bo na sporedu v septembru 2008.

V četrtek, 15. novembra, je novinarka **Radia Koper** Zlata Krašovec pripravila 15-minutni prispevek o skupini Srce in duhovnih vajah za razvezane, ki so potekale na Primorskem. V neposrednem pogovoru je Helena Reščič spregovorila o delovanju skupine in o poteku duhovnih vaj ter o načrtih skupine. Novinarka je povabila predstavnike skupine **SRCE** k sodelovanju spomladi 2008, ko bi v oddajo vključili daljši prispevek o potrebah razvezanih in o vključevanju v Cerkev.

USTANOVITEV NOVE SKUPINE SRCE NA DOLENJSKEM

V župniji Št. Peter - Otočec je začela delovati skupina **SRCE Dolenjska** (Skupnost Razvezanih v Cerkvi) za območje novomeške škofije. Njen duhovni voditelj je g. France Dular.

Prvo srečanje je bilo **v petek, 23. 11. 2007, ob 19. uri** v veroučni učilnici **Petrovega doma**, in sicer po sv. maši ob 18. uri v župnijski cerkvi.

Na uvodnem srečanju je osem udeležencev pozdravila Alenka Tomc in spregovorila o namenu skupine, g. Dularju pa se je pridružil p. Viljem Lovše ter predstavil celoletni program in kako se lahko poglobljamo v Sv. pismo.

Srečanja bodo **vsak petek po 20. v mesecu** v veroučni učilnici ob **19. uri** v župniji **Št. Peter - Otočec**. Za nadaljnje informacije za skupino na Dolenjskem vam je na voljo **Alenka Tomc, tel.: 051 322 969, el. pošta: alenka.tomc@krka.biz**.

Tema oktobrskega srečanja:

DRUŽINSKA MEDIACIJA

Zapisa: **Helena Škrlep**

Na oktobrskem srečanju skupine Srce 22. 10. 2007 smo imeli v gosteh Martina Lisca, ki dela na Inštitutu za mediacijo Concordia (Pot v Smrečje 1, 1231 Ljubljena Črnuče). Zaradi lastne izkušnje dobro pozna razmere in občutja, v kakršnih se znajde posameznik ali par, ko se podirajo njegova ali njegovega okolja tradicionalna, konvencionalna pričakovanja.

Na njegovem inštitutu gojijo družinsko mediacijo, mediacijo v šoli, v medsosedskih ali delovnih sporih ter v sporih v zvezi z avtorsko ali sorodnimi pravicami. Mediacija je postopek, v katerem se osebe v konfliktu ob pomoči tretje osebe - mediatorja - pogovorijo in ugotovijo, kje so točke spora. Mediator jim namreč pomaga, da slišijo in poslušajo drug drugega. Izrazijo svoje mnenje, ideje, težave in strahove, si izmenjajo stališča, prepoznajo interese in poskušajo najti rešitev, ki bi bila sprejemljiva za vse. Sami prevzamejo tudi odgovornost za rešitev. Mediacija ima zato moč, da okrepi oz. na novo vzpostavi odnos zaupanja in spoštovanja.

Nas je seveda zanimala družinska mediacija. Ob ločitvi se porajajo občutja: sram, krivda, poraz, izdaja, negotovost, kar vse vpliva na komunikacijo dveh. Toda pogovoriti se morata, tudi zaradi svojega materialnega

stanja in skrbi za morebitne otroke. Treba je preživeti in z dogovorom doseči novo kvaliteto življenja. Potrebna sta iskrenost in sklepanje kompromisov. Nevtralni mediator poskrbi, da je njun pogovor uravnotežen in konstruktiven, da prinese rešitev, še preden je vložena tožba in vpleten odvetnik.

V propagandnem prospektu Inštituta za mediacijo Concordia je zapisano: »Mediacija je Vaša priložnost: z mediacijo lahko rešite Vaše spore!« S svojim delovanjem, posebno z razvojem mediacije, širjenjem kulture nenasilnega komuniciranja in z vzgojno-izobraževalnimi programi vnaša v medosebne odnose več enakopravnosti, razumevanja in odprtosti.

Odmevi: JESENSKA E7
Zapisala: Melita Rus

Skupina Srce ima svojo zgodovino pohodov po slovenskem delu E6 in E7. Moje prvo srečanje s srčki je bilo letošnjo pomlad, ko me je na njihov posvet povabila kolegica Božena. Na pohodih se jim nisem še nikoli pridružila, marsikaj pa sem slišala o evropski pešpoti. Nekoč, sem si rekla, bi jo rada preizkusila. Nisem vedela, da bo to že to jesen in v tako prijetni družbi.

1. dan: Gonte-Tošč-Sv. Jedrt-kmetija Ogrinc-Črni Vrh-Pasja ravan-Suhi Dol

Začelo se je v soboto zjutraj (3. 11. 2007) na Katarini, z avtomobili smo se odpeljale na Gonte. Bile smo Vilma, Helena R., Božena, Alenka, Albina, Marija C., Marija P., Breda, Silva, Mateja, Marjana in jaz (upam, da sem naštel vse, ker sem nekatere videla prvič). Pot iz Gont proti Tošču se je začela strmo vzpenjati. Vmes sem spoznala, da je Vilma nekoč živela v mojem domačem kraju, da prijateljuje z mojimi sorodniki in da imamo kar nekaj skupnih znancev. Ampak tega smo že vajeni, ker je svet majhen, Slovenija pa še bolj. Vmes sem opazila tudi, da ima Božena nove pohodne hlače. Za nakupom tega kvalitetnega kosa garderobe je cela zgodba, ki jo je Božena delila z nami - poimenovali smo jo zgodba o hvaležnosti in ljubezni otrok do staršev. Vilma je v avtu, ki jo je dostavil na izhodišče, pozabila mapo, v kateri je imela pomembne stvari, npr. svetopisemske misli za vse udeležence. Prvi dan je nekoliko žalovala zanj, a drugi dan se je potolažila. Jaz pa sem ne samo prvič hodila po evropski pešpoti, ampak sem prvič uporabljala tudi pohodne palice. Ali natančneje, le eno, ker druge nisem mogla odviti in je niso mogle niti dekleta niti gospod, ki se je v znašel na vrhu Tošča.

Tošč sega nad 1000 m in, če na njem novembra nekaj časa posedaš, malicaš in se poskušaš nasmihati fotografinji Alenki, te začne mraziti. Zato smo sledile rumeno-rdečim krogcem in se spustile do cerkvice sv. Jedrti. Pa naprej mimo kapelice z naslikano isto svetnico proti kmetiji odprtih vrat Ogrinc. Kosile smo že pred dvanajsto in gospa s kmetije je imela posluš za vse naše diete in muhe. Orehovi štruklji so bili izvrstni, uspelo pa mi je izmakniti tudi nekaj Boženinih koščkov pomfrita. Že pri kapelici smo se spraševale, kakšen simbolni pomen ima miška ali podgana, ki spremlja sv. Jedrt. Gospodar nam ni znal odgovoriti in odgovora še vedno ne vemo. Po kosilu sta se poslovili od pohodnic Božena in Helena.

Nadaljevale smo proti Črnemu Vrh, ki ni tisti nad Idrijo, ampak nad Polhovim Gradcem. Tam so naše markacije postale sramežljive in hoja je, po besedah avtorja priročnika slovenske E6 in E7, postala pravi izziv. Nekajkrat smo za pot povprašale »domorodce« in nikoli nismo zgrešile. Prek Črnega Vrha vodi pot po asfaltu do bližine Pasje ravni. Marjana je pred močnimi pnevmatikami bližajočega se traktorja rešila ličinko hrošča. Vmes je bilo na asfaltu narisanih nekaj src in spet se je bilo treba fotografirati. Na vrhu Pasje ravni nismo bile, ker se E7 izogiba vrhov, smo pa nekaj malega prigriznile na bližnjem, od sonca ožarjenem gričku.

Nekaj ur pozneje smo ponovno jedle, spet na soncu, tik preden je zašlo. To mogoče zveni, kakor da smo nenehno jedle, a to ni res, vmes smo tudi hodile. Približno 20 km smo imele v nogah, ko smo zvečer prišle do prenočišča v Suhem Dolu. Spale smo na domačiji, ki se je nekdanj ukvarjala s kmečkim turizmom, zdaj pa lahko tam prespite in jeste le, če vozite po dirkalni proggi na Planini nad Horjulom ali imate zveze. Me smo imele

zveze. Zvečer se je poslovila še Alenka in poslej ni nihče več dokumentiral naših nasmehov. Naša skupinica se je zvečer razdelila na tri dele: del je šel vasovat, drugi del spat in tretji večerjat ob toplo krušno peč. Jaz sem bila pri teh zadnjih.

2. dan: Suhi Dol-Smrečje-Ulovka-Planina nad Vrhniko-Vrhnika

Noč je bila mirna in v moji sobi sta delovala oba odtoka (od prhe in od WC). Jutro ni bilo tako zgodnje, kakor smo si želele, a za popotno brašno nam je gospodinja skuhala jajca, ki niso bila navadna, ampak domača.

Napotile smo se proti Smrečju in načrtovale nedeljsko mašo v bližnji cerkvici Svetih treh kraljev. A korak nam ni bil tako lahkoten in maša se je že začela, ko smo bile šele na sosednjem gričku. Pa smo zmolile veseli del rožnega venca in se veselile naprej. Markacije so bile vidne in ni bilo težavno najti prave poti. Le nekoliko preveč asfaltiranih delov je bilo. Toda če hodiš ob robu asfalta, ki je mehko postlan z listjem, se skoraj ne opazi. Razmišljala sem, da bi se dalo na nekaterih odsekih uporabiti rolerje. Vilma, ki je zelo skrbna in nas je včasih celo preštela, da se ne bi kdo izgubil, je sredi gozda iz svojega nahrbtnika potegnila celo škatlo domačih rafaelov. Mmm, ta malica je bila res dobra. Potem se je morala Mateja, ki razume pasjo govorico, večkrat sporazumeti s kosmatimi štirinožci, ki so branili svoj teritorij, me pa smo ga želele prečkati. Ob poti sem našla brezovo palico in jo vzela za seboj. Kaj bom z njo? Iz nje bo nastalo božično drevo.

Nekje med Smrečjem in Ulovko leži Zaplana, kjer uživa svoj mir skoraj že nekdanji predsednik Slovenije. Ob cesti je bil pašnik s kozami in cesta je vodila čez dvorišče kmetije. Gospodar je bil gostoljuben. Ponudil nam je prostor za malico, vpisno knjigo z žigi in sol za trdo kuhana jajca. V vpisni knjigi smo lahko prebrale, da je v dvanajstih letih mimo te hiše po E7 pripešačilo le kakšnih 40 popotnikov, med njimi nekaj tujcev. Med malico se je megla dvignila in sonček nam je sijal, dokler ni zašel. Skozi naselje vikend hišic in mimo smučišča na Ulovki smo se povzpele še na zadnji vrh. No ja, vrh. Na Planini je lesen stolp in z njega je lep razgled. Poleti bi bilo z njega prekrasno opazovati zvezde. Na vrhu je Silva srečala sodelavko, domačinko iz Vrhniko, in bila je naša vodnica zadnje kilometre poti.

Za kraški izvir Lintvern je zmanjkalo časa, vzele pa smo si ga za tortice v slaščičarni pod Cankarjevim Klancem. Jaz se nisem hotela ločiti od brezove palice in težko jo je bilo neopazno prinesiti v slaščičarno, če bi jo pustila zunaj, pa bi lahko zamenjala lastnika. Me smo bile Vilmi hvaležne za tortice, lastniki pa njej za napako, ki jo je odkrila v jedilnem listu.

Zadnje pol ure smo v avtu ugotovile, da imamo gosto tkano socialno mrežo, da nam je lepo skupaj, pa že tako ali tako vemo. Kateri del bomo prehodili spomladi?

Odmevi:
Zapisal: Tomaž Rozman

KOSTANJEV PIKNIK

Jesen je čas, ko nam narava ponuja svoje bogastvo, obenem pa nam kaže v svoji raznobarvnosti začetek konca. Kako je s človekom, kako je z menoj? Človekovo življenje lahko obrodi sadove, vendar je za to potreben napor. Spremembe pa povzročajo odpor, skratka nekaj, kar moram premagati.

Letos je bil kostanjev piknik drugič, z njim se naš program dopolnjuje z družabnimi dejavnostmi. Vreme je povzročilo nekaj težav, in spraševali smo se, ali bi bilo treba piknik 30. 9. zaradi deževja med tednom preložiti, skratka trenutki tehtanja in odločitve. Tako se nas je ob muhastem vremenu sedmero vendarle zbralo in ob čudoviti nebesni modrini smo se odpravili peš na vrh Rašice. Pot nas je peljala v gozd, v tišino, stran od hrupa in vsakdanjih skrbi. Tista ura in pol hoje je ponudila marsikaj. Meni osebno narava vzbuja eno najlepših občutij, drugi pa so se ozirali bolj konkretno po gozdnih sadežih. Celo rdeče mušnice so dobile svoj čar, navkljub svoji strupenosti. Sestop mi je povzročil kar nekaj težav, bolečine v sklepih, nestabilen korak, ob dnevnem zatonu slabša vidljivost, vendar se je trud in napor poplačal v uresničenem cilju.

Da se stvari rade ponovijo, se je izkazalo tudi tokrat: nedeljsko jutro 7. 10. je bilo sivo in nič kaj spodbudno za preloženi kostanjev piknik. A odločitev je bila, da ga tokrat izpeljemo, saj vreme tako ali tako ni v naši pristojnosti. Zaupanje pa se je izkazalo kot vrlina. Delo smo si razdelili - od priprave in peke kostanja, peciva, pijače, klopi, telovadnih pripomočkov (gugalnica, badminton) ... Ena od srčic je pripeljala s seboj naraščaj, tako da je bil piknik videti družinski. Skupaj smo preživeli lep dan. Sončni zahod nam je dal znamenje, da se zaključuje, tako pa tudi naše druženje - naslednji dan nas je čakal nov dan, pol vere, upanja in ljubezni.

Na prvem »pikniku« smo nabrali nekaj kostanja ...

in videli veliko čudovitih mušnic na poti na Rašico.

DUHOVNE VAJE za razvezane v Ilirski Bistrici (16., 17. in 18. 11.)

Zapisala: Helena Škrlep

Do večerje na petek zvečer se nas je v samostanu notredamk v Ilirski Bistrici zbralo 14 razvezanih (11 žensk in trije moški) in ena komaj ovdovela gospa domačinka, ki je delno pomagala s. Martini Radež v programu za otroke. Pet od udeleženk je namreč pripeljalo s seboj otroke - bilo jih je enajst v starosti od štiri do 14 let. Ravno ti otroci so nam delno preprečili imeti duhovne vaje v tišini, saj smo večinoma skupaj obedovali, tako da je bilo vzdušje nekaj posebnega.

Po večerji smo se zbrali v dvorani ob p. Viljemu Lovšetju, ki nas je nagovoril in opogumil z besedami, da smo v vsakem trenutku dragoceni za Boga in da naj se mu za vse, kar nam je dano, zahvaljujemo. V svoji moči omagujemo, v Božji pomoči pa zmoremo. Razdelil nam je gradivo za naslednja dneva, ki nas je usmerjalo v

branje odlomkov Sv. pisma in premišljevanje. Naročil nam je še, naj v vseh stvareh in dogodkih odkrivamo Boga. Tako smo vso soboto in nedeljo dopoldne preživeli ob Božji besedi in premišljevanju, ob kratkih sprehodih in počitku. Posebno dragoceni pa so bili polurni individualni pogovori s p. Vilijem.

Središče dneva je bila sv. maša v soboto zvečer in v nedeljo pred kosilom. Pri sveti daritvi smo se zbrali vsi, tudi otroci. Bogu smo se zahvaljevali za vse, kar smo prejeli na duhovnih vajah in v svojem življenju, ter ga prosili po svojih potrebah in za potrebe drugih. Enako smo storili pri češčenju Najsvetejšega po sv. maši. Nepozabno je bilo sklepanje rok ob očenašu in izrekanje miru drug drugemu ter pesem otrok ob koncu maše in po kosilu, preden smo se razšli.

Bogu hvala za priložnost, da se lahko zbiramo enako trpeči. V skupni bolečini si imamo veliko povedati in se potolažiti, v zaupanju, da nas Bog preizkuša, a da nas ni zapustil.

SKUPINA SRCE VABI

na

DUHOVNE VAJE ZA LOČENE IN RAZVEZANE S POSEBNIM PROGRAMOM ZA OTROKE

Kdaj: pet., 7. marca 2008, ob 19.00 do ned., 9. marca 2008., do 14.00

Kje: v Ilirski Bistrici v samostanu pri sestrah notredamkah

Naslov: Zdravljenje z Božjo besedo v letu družine

Vodi: p. dr. Viljem Lovše DJ

Program za otroke: s. Martina Radež in ga. Davorina Petrinja

S seboj prinesite Sveto pismo, zvezek in pisalo, posteljnino in brisačo.

Prijave sprejema: Helena Reščič, 041664842; helena.rescic@kks-kamnik.si

Koledar prireditev v novembru, decembru in januarju

- Vsako **sredo** ob 20h so v kapeli Duhovnega središča sv. Jožefa v Ljubljani duhovni večeri. Namenjeni so učenju novih oblik molitve. Skozi leto se zvrsti več voditeljev, ki predstavijo različne načine molitve, v "letu družine" predvsem družinsko molitev. Razpored duhovnih večerov v decembru in januarju:
 - 28. 11. 2007, vodi s. Meta Potočnik OSU, tema: Odkrivanje smisla žalitve in razumevanje žalivca
 - 5. 12. 2007, vodi sh. Matej Pobežin DJ, tema: Najina drugačnost
 - 12. 12. 2007, vodi sh. Matej Pobežin DJ, tema: Evharistija, vir krščanskega zakona
 - 19. 12. 2007, vodi sh. Matej Pobežin DJ, tema: Odkritje Vstalega - pomlad v zakon
 - 9. 1. 2008, vodi p. Damjan Ristić DJ, tema: Teologija družine v Stari zavezi
 - 16. 1. 2008, vodi p. Damjan Ristić DJ, tema: Evangeliji in družina
 - 23. 1. 2008, vodi p. Damjan Ristić DJ, tema: Cerkev kot družina
 - 30. 1. 2008, vodi p. Damjan Ristić DJ, tema: Družina
- Na Teološki fakulteti v Ljubljani potekajo 41. Nikodemovi večeri z naslovom **DIALOG**, vsakokrat ob 19.30:
 - ponedeljek, 26. 11. 2007:* **Ekumenski dialog med kristjani**, okrogla miza, gostje: Matjaž Črnivec iz Svetopisemske družbe, Silvester Gabršček iz Marijinega dela, mag. Leon Novak iz evangeličanske Cerkve in dr. Saša Knežević iz srbske pravoslavne Cerkve, vodi p. Tomaž Mikuš DJ
 - torek, 27. 11. 2007:* **Notranji dialog - razločevanje duhov**, jezuit p. Silvo Šinkovec
 - sreda, 28. 11. 2007:* **Dialog v Cerkvi**, mag. Branko Cestnik
 - četrtek, 29. 11. 2007:* **Izzivi medverskega dialoga v sodobnem svetu**, mufti Nedžad Grabus

BOŽIČ IN NOVO LETO:

- **Spoved:** od 10. do 24. decembra so patri jezuiti na razpolago za spoved in duhovni pogovor v Marijini kapeli cerkve sv. Jožefa na Poljanah v Ljubljani, Cesta Janeza Pavla II. 9. Urnik: od ponedeljka do sobote od 9. do 12. ure in od 16. do 18.45. Kot pomoč za pripravo na pogovor ali spoved je na razpolago zgibanka, ki jo dobite pri oglasni deski pred Marijino kapelo. Dobrodošli z željo, da bi bil letošnji božič za vsakega izmed nas praznik osebnega spreobrnjenja in preropenja ob Jezusu - Bogu, ki je z nami!
- **V ponedeljek, 24. decembra, bo ob 22.00 v Marijini kapeli Duhovnega središča sv. Jožefa vodena meditacija in ob 23.00 polnočnica.** Po maši se bomo skupaj še za kratek čas poveselili ob proslavljanju Jezusovega rojstva. Pridne gospodinje ste vabljeni, da s sabo prinesete kakšno dobroto.
- **V ponedeljek, 31. decembra, ob 22.00 bo v Marijini kapeli Duhovnega središča sv. Jožefa duhovni večer z naslovom »Silvestrsko bedenje«.** Vodi: p. Silvo Šinkovec. Ob 23.00 bo sveta maša, nato se bomo skupaj poveselili ob prihodu novega leta. Tudi letos bomo organizirali pohod z baklami. Zborna mesto je ob 19.30 pri cerkvi v Kosezah. Peš se bomo podali do cerkve sv. Jožefa in se pridružili bedenju, ki se bo končalo s sv. mašo. Za podrobnosti glede pohoda se obrnite na Vilmo Moderc, 031 321 652, e-pošta: vilma.moderc@siol.net.

PLANINSKI IZLET

- Izlet bo predvidoma v soboto, 12. januarja 2008. Vodil ga bo **Nevio Santin**, saj nam je bilo letos na Primorskem kljub zimi prav lepo. Natančnejša navodila o smeri izleta, težavnosti in prijavah boste prejeli v prvih dneh januarja.

SEMINARJI:

- Kako razvijati samozavest in samospoštovanje? Vabimo vas na seminar **Spodbujanje razvoja samozavesti in samospoštovanja**. Opozarja na ključni pomen samospoštovanja pri učiteljih, starših in otrocih. S predavanji in vajami osvetli povezanost med osebnostjo, vedenjem in učno (ne)uspešnostjo. Vodi: mag. Silvo Šinkovec s sodelavci. *Kotizacija:* 95,00 EUR. *Samoplačniki:* 65,00 EUR. Izvedba: 2. izvedba: Celje, 18.-20. 4. 2008. **Prijave:** do 10. 4. 2008, 01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com.
- DKPS vabi na seminar **Osebni dnevnik**. II. izvedba: 18.-20. 1. 2008 (1. del) in 15.-17. 2. 2008 (2. del), III. izvedba: 11.-13. 4. 2008 (1. del) in 16.-18. 5. 2008 (2. del). *Trajanje seminarja:* 32 ur. *Število udeležencev:* do 60. *Ciljna skupina:* posamezniki ali skupine. **Vodi:** mag. Silvo Šinkovec s sodelavci. **Prijave:** 01/43 83 987, dkps.seminarji@gmail.com.
- **DAN OSEBNEGA DNEVNIKA**. Namenjen je vsem, ki so že bili na 1. in 2. delu seminarja *Osebni dnevnik*. *Trajanje:* 8 ur. *Število udeležencev:* do 60. *Ciljna skupina:* osebe, ki so že bile na 1. in 2. delu seminarja. **Vodi:** mag. Silvo Šinkovec s sodelavci. **Izvedba:** 26. 4. 2008. **Prijave:** 01/43 83 987, dkps.seminarji@gmail.com.
- Seminar: **NENASILNO SPORAZUMEVANJE:** prepoznati nasilno vedenje in usposobiti za vodenje komunikacije, da se nasilno vedenje ustavi. Po metodi M. B. Rosenberga razvijati veščine za ustvarjanje kulture nenasilnega sporazumevanja v šoli. *Trajanje:* 16 ur. *Število udeležencev:* do 15. **Vodi:** Marjan Žveglič. **Izvedba:** 30. 11.-1. 12. 2007 ter 7.-8. 3. 2008. **Prijave:** 01/43 83 987; dkps.seminarji@gmail.com.

SKUPINA SRCE

VABI NA

ADVENTNO DELAVNICO

V soboto, 1. decembra 2007, bo od 10.00 do 12.00 v zgornji učilnici župnišča na Slovenski cesti 21, pri uršulinski cerkvi, delavnica adventnih venčkov. Prisrčno vabljeni vsi, ki bi se radi tako pripravili na ADVENT. Delavnica, ki jo bo vodil župnik Dragan Adam, je odprtega tipa. Kdor more, naj prinese zelenje, okraske, sveče, škarje

Za vse, ki bi želeli, bo po zaključku delavnice enourna priložnost za duhovno poglobitev.

Prijave sprejema Vilma Moderc, 031 321 652, e-pošta: vilma.moderc@siol.net.

Za vas smo prebrali:

Saam Keen **OGENJ V TREBUHU**

Založba ENO; 293 strani, leto izdaje 2006, ISBN 961-6359-21-5

Vir: <http://www.eno.si/zbirka/oqeni>

Knjiga Ogenj v trebuhu Sama Keena je ob Divjem moškem Roberta Blyja spodbudila »moško gibanje«. Namenjena je moškim, ki so začutili praznino in osamljenost ter zahrepeneli po povezanosti, vendar jih omejujejo stari vzorci in prepričanja, ki jih je ob novih informacijah, vsebovanih v knjigi, mogoče spremeniti. In namenjena je tistim ženskam, ki želijo bolje razumeti moške in čutiti z njimi. Iskati ni nič več in nič manj kot postavljati vprašanja. Legenda o gralu, klasična zgodba o moškem junaštvu, pripoveduje, da so se vitezi okrogle mize odpravili na iskanje tako, da so odšli v gozd na kraju, ki je bil najtemnejši, in si utrli pot, kjer je še ni bilo. Notranji, psihološki pomen mita je, da bomo pravo moškost odkrili le, če se bomo zavezali življenju spraševanja. Čud našega sodobnega iskanja odseva v Rilkejevem nasvetu mlademu prijatelju: »Rad bi vas prosil, da bi imeli potrpljenje z vsem nerešenim v svojem srcu in da bi skušali ljubiti vprašanja sama kot zaklenjene izbe in kot knjige, ki so napisane v zelo tujem jeziku. Ne sprašujte po odgovorih ... Živite vprašanja.«

O AVTORJU

Sam Keen je diplomiral na harvardski in princetonski univerzi ter dolga leta predaval filozofijo in religijo, poleg tega je dvajset let sourejal revijo Psychology Today, preden je postal svobodnjak, predavatelj, vodja seminarjev in svetovalec. Napisal je več knjig in posnel dokumentarni film Obrazi sovražnika. Ko ne piše, potuje in predava, živi na kmetiji v hribovju nad Sonomo, goji konje in telovadi na trapezu.

Iz vsebine:

Uvod; Ustvarjanje moškega; Obredi moškosti; Ocenjevanje moškega; Abecednik za sedanje in prihodnje junake, Zbližanje moških in žensk; Opombe

Oglasi, obvestila

- Prihodnje srečanje skupine v tem šolskem letu bo v ponedeljek, 26. 11. 2007. **Sledila bodo še srečanja:** 17. 12. 2007, 28. 1. 2008, 25. 2. 2008, 17. 3. 2008, 21. 4. 2008, 26. 5. 2008 in 23. 6. 2008.
- Na voljo je še nekaj majic z emblemom skupine **SRCE po ceni 8 EUR.**
- **Prostovoljne prispevke lahko oddate na vsakem srečanju skupine SRCE ge. Cvetki Videnič.** Če vam bolj ustreza, jih lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

* * *

- **Vsa glasila skupine SRCE so na voljo na spletni strani jezuitov:** <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/40>. Tudi sicer ste vabljeni, da obiščete to stran, saj so na njej sveži podatki o dogodkih, duhovnih vajah ...
- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.